

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Червен бряг, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Тодор Ил. Тихолов

при участието на секретаря м.ц.т.

като разгледа докладваното от Тодор Ил. Тихолов Административно наказателно дело № 20214440200296 по описа за 2021 година

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №21-0374-000810/17.08.2021г. на началник на РУ-Ч.Бряг към ОД на МВР - Плевен, с което на Д. АНГ. Ц., ЕГН***** от *** е наложено административно наказание глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като неправилно, незаконосъобразно и при съществени нарушения на процесуалните правила, като излага подробно доводите си за това в жалбата.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, не се явява лично и не изпраща упълномощен представител, който да вземе становище.

АНО ОД на МВР - Плевен, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН, оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН във връзка с чл. 320 от НПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

ЧРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.07.2021г. около 14.39ч. жалбоподателят управлявал МПС - товарен автомобил, марка

*** с рег. № ЕН*** като се движел по *** с.*** по посока ***, като превозвал насипен товар сипица, ситен камък, който бил натоварен на височина над бордовете на товарния автомобил, не бил покрит, паднал на пътното платно при движение на товарния автомобил и създавал опасност за участващите в движението. Свидетелят В. спрял автомобила, извършил проверка на водача, разяснил му какво нарушение е извършил, след което на жалбоподателя бил съставен на място АУАН серия ГА, №469824/17.07.2021г. Актосъставителят е посочил, че с горното от страна на жалбоподателя е нарушена разпоредбата на 127, ал.2 във връзка с чл.127, ал.4 от ЗДвП – превозва товар, който не е покрит и може да бъде разпилян.

Актът е подписан от нарушителя, като е изложил, че няма възражения. Не се е възползвал от законното си право и не е депозирал възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление № 21-0374-000810 от 17.08.2021г. на Началника на РУ-Ч.Бряг за нарушение по чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя В. и на свидетелят С. - свидетели при установяване на нарушението и при съставяне на акта, както и от присъединените на основание чл.283 от НПК писмени доказателства. При преценка на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства чрез разпита на свидетелите В. и С., съдът намира, че същите следва да бъдат кредитирани изцяло, доколкото всеки един от тях е присъствал по време на извършване на проверката на жалбоподателя и пресъздава пряко възприетите от него факти и обстоятелства. Освен това показанията им са еднопосочни, непротиворечиви, кореспондират помежду си и се подкрепят и от останалия събран по делото доказателствен материал. Посочените свидетели не са се намирали в никакви особени отношения с нарушителя, от които да извличат ползи от твърденията си, същите не може да се считат за заинтересувани или предубедени, при което за съда не съществуват основания да не кредитира дадените показания и приема същите за достоверни и правдиви.

Изложената фактическа обстановка се изяснява и от приложените и приети по делото писмени доказателства, АУАН и издаденото въз основа на него НП, справка за нарушител в региона, справка за задграничните пътувания на жалбоподателя, справка от община Пордим, МДТ относно жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното: Наказателното постановление №21-0374-000810/17.08.2021г. е издадено от компетентен орган съгласно заповед рег.№8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи. Освен това, настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице компетентност на административно наказващия орган да констатира процесното нарушение и да издаде наказателно постановление за него, като това произтича от разпоредбата на чл.165, ал.2, т.1 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да спират пътните превозни средства, да проверяват документите за самоличност и свидетелството за управление на водача, както

и всички документи, свързани с управляваното превозно средство и с извършвания превоз. В хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление съдържат законоустановените в чл.42 от ЗАНН и чл.57 от ЗАНН реквизити. Същите са издадени в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Вмененото във вина нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща да се разбере какво е обвинението и срещу какво да се организира защитата. Описанието на нарушението също така е в достатъчна степен пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере какво нарушение му е вменено. Посочена е нарушената материално - правна норма, поради това съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили по какъвто и да е начин правото на защита на нарушителя.

Производството е от административно наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл.6 от ЗАНН - административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

По отношение описаното в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление нарушение, съдът установи следното:

Съобразно разпоредбата на чл.127, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ превозваните товари трябва: 1. Да не създават опасност за участниците в движението; 2. Да бъдат укрепени и да не се влачат по пътя и 3. Да не ограничават видимостта на водача и да не нарушават устойчивостта и управляемостта на пътното превозно средство а според, ал. 4 на цитираната правна норма министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, съгласувано с министъра на вътрешните работи определя с Наредба условията и реда за укрепване на превозваните товари, а именно Наредба №7/27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари обн., ДВ, бр.39/11.05.2018г., в сила от 20.05.2018 г.

Разпоредбата на § 1 от Допълнителните разпоредби на Наредба №7/27.04.2018г. за укрепване на превозваните товари дефинира понятието "товар" - всички стоки, които обикновено биха се поставили във или върху частта от превозното средство, предназначена за превоз на товари, които не са постоянно прикрепени към него, включително предмети в носители на товари, като касети, подвижни тела или контейнери в превозни средства. С тази Наредба също така се определят: 1. Задълженията на водачите и превозвачите за укрепване на товарите; 2. Изискванията за укрепване на товарите при превоза, товаренето, разтоварването и обработката им; 3. Видовете неизправности, свързани с укрепването на

товарите и тяхната класификация и 4. Контролът за укрепване на товарите съгласно чл.1, ал.1 от същата.

Нормата на, ал.2 на чл.1 от Наредба №7/27.04.2018г. регламентира, че укрепването на товарите, превозвани с пътни превозни средства /ППС/ се извършва така, че да не пречи на безопасното управление на превозното средство и да не застрашава живота и здравето на участниците в движението, имуществото им, както и околната среда. Освен това в разпоредбата на чл.3 от посочената Наредба е установено задължение за водача преди натоварването да приложи най-подходящите методи за обезопасяване на товарите съгласно изискванията на чл.8 /укрепването на товара се извършва по един или повече от следните стандарти: БДС Е№12195-1, БДС Е№12195-2, БДС Е№12195-3, БДС Е№12195, БДС Е№12640, БДС Е№12642, БДС Е№283, ISO 1161 и ISO 1496, приложими към превозвания товар и превозното средство/ и да определи броя и вида, и да използва необходимите средства за максимална надеждност на обезопасяването.

Съгласно разпоредбата на чл.9, ал.5 от Наредба №7/27.04.2018 г. за укрепване на превозваните товари неизправностите, свързани с укрепването на товари, се класифицират в три групи според степента на риска, както следва: 1. Незначителна неизправност - когато товарът е бил обезопасен правилно, но е целесъобразно да се дадат препоръки за безопасност от проверяващите органи; 2. Значителна неизправност - когато товарът не е бил обезопасен достатъчно и е възможно значителното му изместване или преобръщане на части от него и 3. Опасна неизправност - когато безопасността на движението е пряко застрашена поради риск от изсипване, разливане или изпадане на товара или на част от него или поради опасност, произтичаща пряко от товара и застрашаваща живота или здравето на хората.

Съобразно разпоредбата на чл.177, ал.4 от ЗДвП, който управлява пътно превозно средство с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл.127, ал.4 се наказва с глоба от: 1. Петстотин лева - при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара; 2. Хиляда лева - при констатирани значителни неизправности при укрепването на товара и 3. Хиляда и петстотин лева - при констатирани опасни неизправности при укрепването на товара.

Със съставянето на акта за установяване на административно нарушение на жалбоподателят е вменено нарушение на чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП изразяващо се в това, че превозва товар, представляващ сипица, ситен камък, който бил натоварен на височина над бордовете на товарния автомобил, не бил покрит, паднал на пътното платно при движение на товарния автомобил и създавал опасност за участващите в движението. Изпълнителното деяние се изразява в неизпълнение на задължение за укрепване на товари, които могат да създадат опасности за движението, каквото изискване е регламентирано в наредбата по чл.127, ал.4 от ЗДвП, а именно Наредба №7/27.04.2018г. за укрепване на превозваните товари, издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. В обстоятелствената част на наказателното постановление, наказващият орган е приел, че се касае за управление на ППС с неукрепен товар в нарушение на изискванията на Наредбата по чл.127, ал.4 от ЗДвП при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара, като е квалифицирал нарушението по чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП и го е санкционирал

съобразно същата разпоредба. Приложената от наказващият орган разпоредба, предвижда налагане на наказание при управление на ППС с неукрепен товар. Изискването товарите да бъдат укрепени е регламентирано в нормата на ал.2 на чл.1 от посочената Наредба №7/27.04.2018г. регламентираща, че укрепването на товарите, превозвани с пътни превозни средства /ППС/, се извършва така, че да не пречи на безопасното управление на превозното средство и да не застрашава живота и здравето на участниците в движението, имуществото им, както и околната среда, като в разпоредбата на чл.3 от същата наредба е установено задължение за водача преди натоварването да приложи най-подходящите методи за обезопасяване на товарите съгласно изискванията на чл.8 /укрепването на товара се извършва по един или повече от следните стандарти: БДС ЕН№12195-1, БДС ЕН№12195-2, БДС ЕН№12195-3, БДС ЕН№12195, БДС ЕН№12640, БДС ЕН№12642, БДС ЕН№283, ISO 1161 и ISO 1496, приложими към превозвания товар и превозното средство/.

В случая правилно и законосъобразно както актосъставителят, така и наказващият орган са приели, че се касае за неизпълнение на изискването за укрепване на товар при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара и са посочили действителната нарушена норма, която е и санкционната такава. Няма пречка правната норма да съдържа едновременно както дължимо правило за поведение, така и санкция за неизпълнение на изискванията. В случая нарушението на жалбоподателя е точно посочено както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление и то се изразява в това, че той "управлява МПС с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл.124, ал.4 от ЗДвП при констатирана незначителна неизправност при укрепването на товара, отговарящи на посочените в хипотезата на наредбата условия. Не е задължително АНО да издирва и цитира всички възможни нормативни разпоредби, което третира поведението на наказаното лице като противоправно. Настоящата инстанция намира, че в случая по никакъв начин не е нарушено правото на защита на лицето. В мотивационните си части и актът, и наказателното постановление са достатъчно подробни и ясни, като нарушението и обстоятелствата, при които е извършено то са описани достатъчно детайлно така, че наказаното лице да разбере какво му се вменява, че е извършило. По този начин е била осигурена възможност на нарушителя да разбере за извършването на какво конкретно нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно защитата си, което той в крайна сметка е сторил в развитото се съдебно производство.

Описаното в рамките на наказателното постановление обстоятелство, че превозвания товар не е бил укрепен правилно съобразно изискванията на чл.127, ал.4 от ЗДвП при констатирана незначителна неизправност при укрепването на товара, а именно - обезопасяването е неправилно, вследствие на което натоварената на височина над бордовете на товарния автомобил сипица, ситен камък, който не бил покрит и паднал на пътното платно при движение на товарния автомобил, според настоящия съдебен състав е напълно достатъчно основание да се приложи посочената санкционна разпоредба, доколкото всеки предмет, който би се появил внезапно на пътното платно, съставлява опасност за другите участници в движението. В тази насока и от разпита на актосъставителя и свидетеля по

АУАН се установява, че в действителност превозвания товар - не е бил укрепен, покрит с платнище, с което създал опасност за останалите участници в движението, като тази неизправност правилно е квалифицирана като незначителна.

Съгласно §6, т.71 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП по смисъла на този закон "Незначителни неизправности", включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които са без значителни последствия за безопасността на превозното средство или без значително въздействие върху околната среда, както и други незначителни несъответствия за движението. Ето защо и съдът не счита, че в случая обстоятелствата по чл.57, ал.1, т.5 от ЗДвП се явяват достатъчни за направата на извод относно наличието на конкретно нарушение, като не е било нужно за това, посоченото в жалбата установяване на факта как е трябвало да бъде укрепен и дали и как е създавал опасност за движението.

Поради всичко изложеното по-горе съдът намира, че от материалите по делото се установява по безспорен начин, че описаното в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление поведение на водача несъмнено покрива белезите на нарушението по чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП доколкото товарът, който е превозвал товарния автомобил – сипица, ситен камък, който бил натоварен на височина над бордовете на товарния автомобил, не бил покрит, паднал на пътното платно при движение на товарния автомобил и създавал опасност за участващите в движението.

За изпълнение на това задължение разпоредба на чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП предвижда налагане на "глоба" за водача в размер на 500лв. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал законосъобразно съгласно посочената разпоредба, като се е съобразил и с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е наложил наказание в неговия абсолютен размер, съобразявайки обстоятелството, че законодателят не е предвидил минимум и максимум и не е предоставил на административно-наказващият орган възможност за преценка при определяне на размера, поради което е наложил посоченото наказание в законоустановения му, фиксиран размер.

Освен това, настоящият съдебен състав намира, че деянието не следва да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В тази насока съдът съобрази обстоятелството, че нарушението по чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП е формално и признаците на състава му не изискват настъпването на определен вредоносен резултат. За осъществяване на нарушението е достатъчно от обективна страна наказаното лице да не е изпълнило задължението си при укрепването на товара и да са констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара. В конкретния случай не са установени обстоятелства сочещи, че въпросното нарушение е с по-ниска обществена опасност от обичайните. Не е установено също така наличието на някакво конкретно извинително обстоятелство, което да е обусловило процесното изпълнение, поради което и не са налице основания за приложението на цитираната разпоредба. В случая деянието, обявено за наказуемо е свързано със спазване на правилата за движение по пътищата, за които нормативната база предвижда строги правила за осъществяване, като целта на закона е да се

опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата и да се улеснява тяхното придвижване. Неспазването на правилата, свързани с движение по пътищата би застрашило нормалното осъществяване на значими обществени отношения, свързани с безопасността на движението, съответно здравето и живота на гражданите. С оглед на изложеното се налага извода, че въпросното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни случаи, поради което не са налице условията същото да бъде квалифицирано, като маловажен случай, то съдът намира, че в настоящия случай разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена, доколкото нарушението не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на посочената законова норма.

Ето защо съдът счита, че административно-наказателното производство е протекло при липса на съществени процесуални нарушения. По-конкретно, акта за установяване на административно нарушение е издаден от компетентен орган, притежава изискуемите съобразно разпоредбата на чл.42 от ЗАНН реквизити, а при издаването на атакуваното наказателно постановление - тези на чл. 53 от ЗАНН.

При извършената служебна проверка съдът установи, че както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото наказателно постановление, нарушението е описано достатъчно ясно, като позволява на жалбоподателя да разбере за какво е санкциониран.

В тази връзка съдът намира, че атакуваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата следва да бъде оставена без уважение.

От страна на АНО не е правено искане за присъждане на възнаграждение. АНО е направил уточнение в случай на уважаване на жалбата съдът съобрази размера на разноските с предвидения в Наредба №1 за минималните адвокатски възнаграждения. При това поожение, съда намира, че разноски в полза на АНО не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №21-0374-000810/17.08.2021г. на началник на РУ-Ч.Бряг към ОД на МВР - Плевен, с което на Д. АНГ. Ц., ЕГН***** от *** е наложено административно наказание глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл.177, ал.4, т.1 от ЗДвП, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Плевенски административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____